**Parasha 33 Haftarah**

**Jeremia**

**Kapittel 16**

**19** YHVH, min styrke og min sterke borg, min tilflukt i trengselens tid, hedningefolkene skal komme til Deg fra jordens ender og si: «Sannelig, bare løgn har våre fedre arvet, bare tomhet som ikke har noen hjelp å gi.» **20** Kan et menneske lage seg guder? De er jo ikke guder.

**21** Derfor, se, denne gangen skal Jeg la dem få kjenne, Jeg skal la dem få kjenne Min hånd og Min makt. De skal kjenne at Mitt navn er YHVH.

**Kapittel 17**

**1** Jehodahs synd er risset inn med jerngriffel. Med en diamantspiss er den inngravert på deres hjertes tavle og på deres alteres horn. **2** Også deres barn husker deres altere og deres Asjerapæler ved de frodige trærne på de høye åsene. **3** Å, Mitt berg på sletten, Jeg skal overgi din rikdom, alle dine skatter, til å plyndres, også dine offerhauger, til synd overalt innenfor dine grenser. **4** Du skal, ja selv du skal gi fra deg din arv som Jeg ga deg. Jeg skal la deg være slave for dine fiender i det landet du ikke kjenner. For dere har tent en ild i Min vrede, som skal brenne for evig.

**5** Så sier YHVH: Forbannet er den mann som stoler på mennesker og holder kjød for sin arm, den som har et hjerte som vender seg bort fra YHVH. **6** For han skal være lik en einer i ørkenen, han skal ikke få se at det gode kommer, men han skal bo på de uttørkede stedene i ødemarken, i et saltland som ikke er bebodd. **7** Velsignet er den mann som stoler på YHVH, som har satt sin lit til YHVH. **8** For han skal være lik et tre plantet ved vann, som strekker sine røtter mot bekken og som ikke frykter når heten kommer, men som alltid har grønne blad, og som ikke engster seg i et år med tørke, og som ikke holder opp med å bære frukt.

**9** Hjertet er svikefullt, mer enn noe annet; det kan ikke leges. Hvem kjenner det? **10** Jeg, YHVH, ransaker hjertet, Jeg prøver nyrer, så Jeg kan gi enhver igjen etter hans veier, etter frukten av hans gjerninger.

**11** Lik en rapphøne som ruger egg den ikke selv har lagt, slik er den som vinner rikdom, men ikke med rette. Midt i hans dager skal den forlate ham, og ved sin avslutning er han en dåre.

**12** En herlighetens trone, opphøyet fra begynnelsen, er stedet der vår helligdom står.
**13** YHVH, Du Israels håp, alle de som forlater Deg skal bli til skamme. De som går bort fra Meg, skal bli skrevet opp i støvet, fordi de har forlatt YHVH, kilden med levende vann. **14** Leg meg, YHVH, så blir jeg legt! Frels meg, så blir jeg frelst! For Du er min lovprisning.